

- комунікативно-діалогічний – різноманітні види комунікації, що супроводжують процес пізнання й взаємодію студентів і викладачів;
- ціннісно-емоційний – система цінностей, ціннісних орієнтацій, соціальних, моральних критеріїв оцінки явищ, що опосередковано простежується у системі наукової інформації;
- праксеологічно-діяльний – практичне застосування знань здобутих у пізнанні, практичні дії, операції, що забезпечують пізнання.

У підсумок зазначимо, що такий підхід є ефективним якщо відбувається процес самостійного конструювання молодими людьми знань, вироблення на основі наукової інформації особистісних суджень про позицію людини в суспільстві, стратегію її життя; процес оцінної діяльності, спрямованої на оцінку значущості наукової інформації, виокремлених у змісті світоглядних й моральних ідей; виконання практичних дій, орієнтованих на визначення й відстоювання особистісної позиції; накреслення й по можливості виконання програм життєдіяльності. Становлення молодого педагога значною мірою залежить від організації процесу їхнього оволодіння науковими знаннями, розвитку умінь й навиків.

Адже, як засвідчує педагогічна практика, захоплення частковими проблемами, що відповідають окремим потребам, інтересам або надання їм можливості задовольнити лише їхні життєві наміри, гальмує формування у молодих людей системи наукових знань, що значною мірою підриває фундамент професійного й особистісного становлення майбутнього педагога.

Література

1. Ильин Г. Л. Философия образования (идея непрерывности). – М.: Вузовская книга, 2002. – 224с.
2. Кошманова Т. С. Развитие педагогической освіти у США (1960-1998 р.р.). – Львів, 1999. – 488с.

РОЛЬ ЛЕКЦІЇ В ВСТАНОВЛЕННІ НАУКОВОЇ ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТІВ

Кравченко О.В., Поліщук І.В. (Полтава)

Науковий прогрес у будь-якій країні залежить від рівня підготовки спеціалістів. Одним з основних напрямків удосконалення структури і змісту професійної підготовки студентів є приведення її у відповідність до вимог наукового і соціального прогресу. Потрібно зауважити, що в ряді вищих навчальних закладів інших країн для підготовки кваліфікованих кадрів залучають фахівців окремих галузей науки і передусім викладачів, педагогічна діяльність та науковий інтерес котрих мають взаємозв'язок. На факультеті "Телекомунікації" ПВІЗ вже не один рік працюють за сумісництвом на кафедрі "Інформаційних мереж зв'язку" викладачами представники Укртелекому Ніна Іванівна Павінська, Володимир Анатолієвич Крупчан, які націлюють студентів не лише на глибше вивчення спеціальності, а й на наукову роботу в галузі "Телекомунікації", яка потребує свого практичного обґрунтування.

Мета повідомлення – розробка практичних рекомендацій із включення до змісту учбових програм по загальній професійній підготовці окрім традиційної інформації ще і проблемних питань наукової спрямованості. Значний інтерес у студентів до наукової діяльності має проявлятися під час лекції. Викладач ставить перед ними будь-яку ще не вирішену наукову проблему, прив'язану до теми конкретної лекції, і дає початкове пояснення. Викладач і студенти висловлюють свої думки щодо даної проблеми і після колективного обміркування зрештою знаходять шлях до її вирішення. Звісно, відбувається це не відразу, а можливо, навіть, протягом певного часу. Відчувши інтерес до науки, студенти будуть розвивати його, що може послужити каталізатором для їх подальшої наукової діяльності.

Заключною лекцією з будь-якого курсу повинна стати лекція, яка по-

вністю присвячена проблемним питанням наукової спрямованості. Проте вона не повинна ставити крапку у вирішенні поставленого питання. Потрібно залишати студентам широкий простір для продовження думки, для осмислення наукової проблеми. Відомо, що юні математики сучасних днів дають відповіді на задачі поставленні колись, але так і не вирішені відомими академіками.

ЧТОБЫ АКТИВИЗИРОВАТЬ САМОСТОЯТЕЛЬНУЮ РАБОТУ И ТВОРЧЕСТВО СТУДЕНТА

Краева Л.И., Краева И.Ю. (Россия)

На современном этапе развития высшего образования все большее значение приобретает самостоятельная работа студентов. Ведь одним из главных мотивов обучения является познавательный интерес, а это требует выработки у студентов творческого мышления, формирования потребности в приобретении и постоянном обновлении знаний.

Организация самостоятельной работы студентов - двусторонний процесс, результативность которого определяется характером взаимодействия преподавателя и обучающихся как в ходе учебного процесса, так и во внеучебное время. Для развития у студентов познавательной активности и творческого мышления очень важно воспитывать у будущих учителей настойчивое стремление к овладению наукой. А для этого преподаватели должны изучать и направлять мотивацию познавательной деятельности студентов.

Поэтому с первых же занятий преподаватели стараются создать благоприятную нравственную атмосферу. Мы считаем, что важно как можно больше узнать о студенте, о его личных проблемах, увлечениях, интересах, стремлениях и т.д. Традиционной для нас стала такая форма проведения первого практического занятия по педагогике как занятие-знакомство ("Круг знакомства"). Во вступительном слове преподавателя определяются круг педагогических вопросов, которые будут обсуждаться на практических и семинарских занятиях по педагогике. Каждому студенту выдаются методические указания к практическим занятиям, составленные преподавателями педагогики. Преподаватель вместе со студентами анализирует то, что будет изучаться, предлагая им вносить свои предложения и пожелания, делает установку на самостоятельную работу студентов по подготовке к занятиям. Выясняем круг проблем, интересующих студентов, например: каково качественное изменение уровня знаний учащихся разных возрастов; проблемы работы с трудными подростками и другие. Затем начинается рассказ-эстафета. Каждый студент рассказывает о себе, используя схему: где учился (городской, сельской школе), был ли у него любимый учитель (кто он - охарактеризовать), есть ли в семье педагоги; хочет ли быть учителем; мир увлечений. Такое знакомство (безусловно, оно не заканчивается одним занятием) позволяет составить образ наших будущих "учеников"-студентов и определить свою позицию в работе с ними. Уже на этом первом занятии мы определяем, как будет осуществляться наше взаимодействие, что мы будем изучать и как мы будем работать. Мы считаем, что активизации самостоятельной работы студентов на практических занятиях по педагогике способствует организация постоянного диалога между преподавателем и студентами.

К чему должен быть готов преподаватель, вступая в "диалогические" отношения со студентами? Что он должен уметь, чтобы не разрушить эту тончайшую нить взаимопонимания и доверия?

Диалог – это взаимопонимание, взаимопроникновение, основанное нередко на интуиции, импровизации. Нередко диалог – это игра с нарушением правил, более того, он не возможен без нарушения сложившихся норм и стереотипов. Отношения "взаимообучения", наверно, могут возникнуть у любого преподавателя, реализующего любой стиль отношений. Но при этом необходимо выполнить одно условие: преподавателя отойти от привычного